

10

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
VERMIBUS INTESTINORUM.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.
ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

N E C N O N

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

GEORGIUS HARRIES,

CAMBRO-BRITANNUS,

Coll. Reg. Chirurg. Lond. Socius,

Necnon

Amer. Phys. Societ. Edin. Socius Extraord.

*Heu mibi, tot mortes homini, quot membra; malisque
Tot sumus infecti, mors ut medicina putetur.*

Ad diem 13. Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO,

TYPIS GUL. GREECH.

M DCC XC.

PATRI SUO HONORATISSIMO.

JOANNI HARRIES,

DE HAVERFORDWEST,

IN PEMBROCHIAE PRAEFECTURA,

ARMIGERO;

FILIUS AMANTISSIMUS,

ET

GRATIARUM MEMOR,

HANCCE DISPUTATIONEM,

D. D. C.QUE.

G. HARRIES.

DISSERTATIO MEDICA,
INAUGURALIS,

D E

VERMIBUS INTESTINORUM.

CORPUS humanum, ob subtilissimam eius structuram, variis obnoxium est morbis. Horum quidam omnibus vitae aetatibus infesti: aliis vero diversi status, et mutationes qui nunquam non fiunt a pueritia usque ad senectutem, alternatim favent. Licet eos in classes duas principes distribuere: eorum scilicet qui a statu hereditario pendent, quique in vitae decursu, a variis rebus fortuitis oriuntur. Prima classis quam altera, quoad numerum morborum, multo arctior; nec tamen hi morbi, etiam summa cura adhibita, facile evitantur:

A

caeteri

caeteri saepius definitas agnoscunt causas, ut diaetae, exercitii, caeterorumque adventitiorum vitia: unde non raro hos certo propellere penes nos est.

Inter varias morborum causas anumerandas sunt, vermes qui saepe in diversis corporis, cum humani tum caeterorum animalium, cavis adsunt. Plerumque in tubo alimentario inveniuntur, ubi interdum innocui paene ac vix percepti latent; alias vero, morbos, et quidem periculo plenos, excitant. Quod profecto tamdiu innotuit, ut a primis inde aevis medicorum attentionem, et merito, sibi vindicaverint.

In corpore humano varia vermium genera diversis temporibus observata sunt, et varias hujus partes occupantia. Audivimus vermes inventos esse in cerebro, hepate, pericardio, renibus, et caeteris; qui autem saepissime apparent, ad tubum alimentarium pertinent. Horum tria sunt genera: teretum, five lumbricorum rotundorum; taeniarum, five lumbricorum

bricorum latorum; et ascaridum. Quibus olim cucurbitini annumerabantur: hos tamen nunc medici fere omnes pro taeniarum disjunctis nodis habent, vel saltem pro diversa specie generis teniae.

Teres, vel *lumbricus rotundus*, est vermis laevis, rotundus, coloris pallidi. Corpus annulis vix oculis cernendis circumdatum, latitudine pennam aequat anserinam, longitudine incerta, raro vero ultra pollices duodecim longum. Os tribus labiis praeditum est, hirundinis instar. Formam externam, vermem communem terrestrem mirum quantum refert. Attamen ab hoc, peritius examinatus, multum differt; ut mirum sit adeo accuratum naturae observatorem ac fuit LINNAEUS, tam graviter hallucinatum esse: qui de hoc verme differens, “*Lumbricum*,” ait, “intestinorum “esse eandem speciem cum lumbrico terrestri “vulgatissimo:” In quem errorem etiam SCOPOLI incidit. *Lumbricus* terrestris calido gaudet sanguine, quo caret humanus: quinetiam annuli

annuli priorem cingentes multo sunt magis conspicui. Lumbrici terrestris organa genitalia minus evidenter quoque sunt. Tubus longus convolutus, in terete valde conspicuus, quemque licet in ingentem longitudinem extendere, in terrestri verme cerni non potest: At hic rotunda quaedam et albá ostendit corpora circa cor, in anteriore corporis parte, quibus alter caret.

Taenia, vel *lumbricus latus*, pluribus constat juncturis, inter se libere communicantibus, ut experimentis patet MONROI celeberrimi, aliorumque. Hæ juncturæ magnitudine discrepant: quorum quaevis os habet in latere. Peritus inspectus, figuram convexam exhibet: licet primo intuitu planus videatur, nec vittæ frustulo absimilis, unde et nomen derivatur. Hujus generis LINNAEUS quidem quatuor ponit species; quarum duae tantum ordinarie in corpore humano offenduntur. Species, annulorum distantia ab invicem, inter se differunt. Hic vermis saepe in immensam crescit magnitudinem.

tudinem. Doctor MONRO in suo musaeo talem viginti pedum servat: et BOERHAAVIUS se unum vidisse trecentos cubitos exequantem, et milibus articulationum viginti uno, additis sexcentis, instructum. Plerumque unicus reperitur, unde eum HIPPOCRATES, a quo saepius in pueris totum intestinorum tractum occupans visus erat, *solitarium vermem* nuncupat; postea vero experientia evicit non semper singulum esse. Harum juncturarum quaevis motus capax est: nec vero est absimile, hunc vermem potestate frui partes suas regenerandi, tanquam polypi; licet haec opinio adhuc conjectura tantum fundetur.

Ascarides sunt vermes parvuli et tenues, sub extremitates in puncta abientes, et longitudinem pollicis circiter habentes. Hos nonnulli pro lumbricis habuerunt junioribus: quod tamen non ita esse, nunc satis constat. Multi per integros annos ascaridibus obnoxii nunquam lumbricos ostenderunt. Vermuli ascarides referentes in caseo interdum cernuntur.

tur. Magni quidem medici utrumque pro eodem habuerunt: Imprimis VAN DOEVEREN *, qui in ventriculum et intestina ita eos induci putat. Quod a VAN SWIETEN † confirmari videtur, viri exemplum referente, qui intra paucos dies postquam caseum pinguorem devorarit, nunquam non ascaridibus laboravit. Alii vero caseorum vermes et ascarides diversos credunt. Ascarides in crassis intestinis habitant, maxime in recto; taenia vero et teres in tenuioribus.

Duo sunt, quae multas disputationes moverunt circa vermium in corporibus animalium generationem.

1mo, Non certo constat eosdem externe inveniri.

2do, Reperiuntur in tot corporis partibus quo, qua ratione devenerint, non facile dictu est. A primis inde medicinae aevis saepe tentatum fuit vermium definire originem, et quomodo in corporis varia cava inducantur, explicare.

* Dissertatio de vermibus intestinorum, p. 31.

† Commentary on Aph. 1359.

care. Talis autem rei est obscuritas, adeoque arctis limitibus continetur scientia nostra de animalium inferioribus ordinibus, ut nulla explicatio hactenus ita hominibus satisfecerit, quae ab omnibus acciperetur. Antiquorum medicorum principes generationem eorum putredini tribuerunt: nec mirum consideranti quam imperfectae essent illis temporibus, quibus floruere, historia naturalis, anatome, totaque medicina. Verines constanter a rebus putrescentibus oriri cernebant, quare quum horum originem nescirent, non est mirandum, eos ipsam putredinem pro genitore habuisse. Porro, iidem antiqui rationem, qua digerantur alimenta, non multum cognitam habuere. Unde hanc quoque a putredine in primis viis orta pendere putarunt: nec difficulter qua ratione vermes in tubo alimentorum generentur explicarunt. Hujus vero hypothesis falacem structuram, Doctoris STEVENS, et SPALANZANI, de concoctione experimenta, quippe quae putredinem nil ad eam conferre probent;

bent; quin et experimenta REDI, quibus extra omnem dubitationis aleam positum est, ovarum depositionem necessario vermium aliorumque insectorum generationem in putridis anteire, clare ostenderunt. Comes celebris De BUFFON, vir ille bene notus in historiae naturalis annalibus, hypothesin protulit valde imaginariam de hac re, ut de generatione in universum. Assumit particulas cibi nostri e materia constare organica et bruta: quarum primam ad elongationem et magnitudinis corporis incrementum conferre: at quum corpus jam ad summam molem appropinquans, potestatibus distendentibus plus resistat, tum quae redundant, particulas organicas in varia cava, ut virorum testes, foeminarum ovaria effundi: ibi harum sat magnam copiam deponi ad generis humani regenerationem: quod tamen fieri nisi utriusque sexus genitura, rite mista, non posse. Ast, si hae organicae particulae nimis abundant in quovis corporis cavo, ita ut illis se jungendi facultas detur, tum animalia

nimalia parere alia : ut taeniam, ascarides, et qui in venis et sinubus cerebri, in hepate, et caeteris inveniuntur, vermes. Haec summa est eorum quae de hac re BUFFON habet: sed ideo ea attuli, quod ejus inter recentiores unica est opinio quae generationem equivocam dictam suffulcit ; utque simul commonistrarem, quales sint virorum errores ingeniis praeditorum vivacioribus, et vi imaginationis fervidore. Doctrina molecularum organicarum nitiatur corporibus sese moventibus in semine masculino, a LEEUWENHOEKIO detectis : quorum tamen inutilitas ad phenomena impregnationis explicanda satis lucide constet experimentis Abbe SPALLANZANI.

His igitur rejectis, ea doctrina omnium verosimillima videtur, quae animalia in corpus induci forma ovorum, vel vermiculorum ponit. Sed ne haec omni vituperio caret, docemur hos vermes nusquam nisi intra corpora animalia reperiri : in foetibus eos visos esse, in quibus per cibos ingestos esse non potuerint;

porro, si daretur eos et externe existere, tamen non credendum illos tam variae temperiei se adaptari, aut actioni organorum concoctionis resistere valere.

At si diligentiae scriptorum fides adhibenda sit, prima harum opinionum minus vera erit. Et fateor auctoritatem deficere, qua lumbri ci rotundi externa existentia possit comprobari. Apud LINNAEUM legimus se latos vermes, et in fontibus, et in rebus vegetantibus offendisse*: idem auctor asserit†, ascarides, et vermiculos qui tempore aestivo vulgo in paludibus et solis argillaceis ob servantur, esse eosdem. Haec si pro veris habenda, facile ratio concipi possit, qua nonnunquam in animantium ventriculos veniant: et recte judicandum esset, animal unde prodit teres, extra corpus habitare. Scientia nostra circa vermium classem non late patet; et procul dubio multa sunt genera, quae a nobis penitus ignorantur.

* In System. Natur. Observ. in reg. animal.

† Amoenit. Acad. vol. ii. p. 74.

tur. Horum aliqui, communi terrestrium nomine noti, facultatem habent sese discissi, de nō producendi. Quo, quod indicium melius diversae structurae adhiberi potest? et tamen eodem nomine gaudent. Hinc nil mirū vide ri debet, nos originem lumbrici minus cognoscere, quum tota illa naturalis historiae pars tam parum nota sit. Sperandum tamen multum temporis non esse elapsurum, quin nova lux rem tam obscuram illuminaverit.

In plerisque exemplis credendum est, in corpore humano cum taeniam tum teretem oriri ab ovis, in aliorum animalium corporibus depositis qualia pro cibo sumimus. Nam multa animalia, cum ea, quae pro nutrimento usurpantur a nobis, tum et alia hujus speciei, vermis infestantur: ut canes, equi, vituli, et caeteri.—Eadem opinio re quadam non parvi momenti firmatur: nam partium maritimarum Norwegiae, Sueciae, Russiae incolae, taeniae valde sunt obnoxii: et hi ut plurimum piscibus, qui his vermis scatent, vitam sustentant.

sustentant. Cibo, in quo latent multa ova, ingesto, credendum est, magnum horum numerum manducatione perire: at plurima illae sa manent. Cibus saepe parum perfecte teritur, aut omnino non; quidquod aquae, quas haurimus, innumera possunt ova secum ferre. Et sic quidem in ventriculum vehuntur. Ibi igitur possuntne se actioni subducere tam potentis menstrui ac est liquor gastricus, ut et motui ventriculi peristaltico, variisque temperiei mutationibus? Dominus J. HUNTER observavit, liquorem gastricum materiam viva structura gaudentem non afficere: neque ventriculi tunicae ab eo ante mortem roduntur: quae quum ita sint, nec vim habet ova, tenera quidem, sed viva structura praedita, afficiendi. Quinetiam, quamvis multa ova motibus ventriculi et intestinorum peristalticis destruantur, multa tamen super sunt; praesertim quum in plerisque vermium exemplis, horum productionem magna debilitas anteiverit, cuius ventriculus et intestina sunt

funt participia. Nam vermes vix apparent nisi in pueris, quorum functiones minus habent vigoris, aut in his qui morbis aliisve causis praecedentibus facti fuerint debiles. Elucet ex J. HUNTERI experimentis, quaedam ex animalibus minus perfectis mire se diversae temperiei posse accommodare. Nulla tamen eorum animalia, quae in experimentis adhibuit, tantam facultatem ostenderunt varios caloris gradus preferendi, qualem taenia habet. Van ROESTEEN nos monet se cum septem aliis, harum unam vivam vidisse in pisce, (*bream* Anglice dicto) elixo, et in mensa apposito*. Evidem de altero audivi e canis intestinis sumpto, qui aliquamdiu in aqua vixerit, ad gradum 212 scalæ Farenheitianæ calefacta; imo et plus vigoris ab ipso calore acquirere videbatur. Qui caloris gradus ita excedit quocunque vel in morbis corporis humani maxime inflammatoriis accidit, ut silentium debeat iis imponere, qui afferunt, vermes

in

* Sparrman's Diseases of Children, p. 227.

in temperie existere non posse, quae tot vicibus eam superet, in qua solent habitare.

Dicunt scriptores medici, vermes nonnunquam inveniri in parvulorum corporibus, qui nil praeter lac gustassent: quin imo in intestinis foetuum. De quo tamen alii, iisque summi viri, et in praxi peritissimi dubitarunt. At fortasse pauca ejus generis exempla exstant. Id vero constat, vermes offendit in omnibus corporis partibus; et in ipso cerebro. In cavum abdominis nonnunquam penetrant per tunicas intestinorum: et visi sunt qui eadem ratione vesicam intravere. Nec tamen explicare possumus, quo modo apparere possint in aliis corporis partibus, ut cerebro, pulmone, pericardio, nisi credamus ova per sanguinis circuitum vehi, ibique deponi: quod firmat Ruysch *; qui in arteria mesenterica equi magnum vermiculorum numerum reperiit: a quibus ita distenta erat, ut primo intuitu pro sacco aneurismatico habuerit. Si igitur vermes formantur

* Obs. Anat. chirurg. No. iv.

tur ex ovis, circuitu sanguinis vectis donec in variis corporis cavis deponantur, inde possumus et id explicare, cur interdum etiam in foetu offenduntur*. Probabile videretur ova non nunquam in extremis arteriarum exhalantibus haerere, usquedum vermes formati sint; tum vero, diametris eorum paulatim auctis, ipsis vermibus permittitur ut cava intrent, in quae illa hiant. Inde igitur elucet fieri posse, ut ova exhalantibus in liquorem amnii veniant, unde una cum isto fluido in ventriculum foetus recipientur: nil dubii enim est, quin iste liquor, sive in nutrimentum foetus constitutus sit, sive minus, quandoque deglutiri. Quod tamen raro fieri debet: nam varia impedimenta, quibuscum ovis tam teneris est conflictandum, fere in unoquoque exemplo, strukturam eorum delebunt. Et revera hujus exempla tam pauca sunt, ut nuper dubitatum fuerit an unquam in foetibus existerent. Si autem unquam inveniuntur, haud absimile mihi videtur, ea ratione jam exposita fuisse inducta.

CAUSAE

* Edinburgh Medical Essays, vol. 5th, p. 289.

CAUSAE PRAEDISPONENTES.

STATUS corporis debilis, ex quacunque causa ortus, generationi vermium favet. Non nunquam cernuntur in iis qui perfecta salute gaudere, imo et robusti esse, videntur ; attamen et hic credendum est debilitatem topicam adesse. Saepe partium irritabilitas apparet ubi nulla systematis affectio fuerit : et quam arctus sit irritabilitatem inter et debilitatem nexus, bene notum est. Ventris obstipatio in consuetudinem abiens gradum quendam torporis in intestinis creare potest, per sympathiam cum ventriculo communicati, quo nihil plus ova ut maturescant, facit. Saepissime offenduntur vermes in pueris, aut viris foemineis debilibus, praesertim qui cibo vescuntur parum nutrimenti continente, aut difficili concoctu, aut rebus fere tantum vegetabilibus. Quare pauperum liberi illis imprimis obnoxii : forsitan quoque, qui rus incolunt plus quam qui

in

in urbibus habitant: illi enim cibo e frugibus sumpto magis utuntur, maxime ingenti copia fructuum crudorum, ut grossularum, ribesiorum, &c. Porro, humiditas eorum generacioni favet: unde intelligitur cur vermes tam saepe eos infestant, qui terras infimo loco fitas aut incolunt aut ibi nascuntur. In his regionibus vermes interdum morbos epidemicos comitantur*.

SYMPTOMATA.

SYMPTOMATA quae ab auctoribus dicuntur vermium praesentiam arguere, valde sunt numeroſa; eorumque hoc illudve omnes feci morbos comitatur, quotquot humanum corpus infestant. Quod sine dubio vermibus cum aliis morbis frequenter unitis debetur; unde symptomata ita inter se miscentur, ut non facile ab invicem separarentur: et omni aevo me-

C

dicis

* Sir J. Pringle's Diseases of the Army.

dicis mos fuit si quando vermes offenderentur, ut totum morbum his tribuerint : licet saepe hi minimam attentionem omnium mereantur. Evidem minime distinguere possum inter ea symptomata quae ad vermes unice pertinent, et quae alias comitantur morbos : quare sat habebo, si ex aliis auctoribus longam symptomatum seriem exscripserim, quae tribuunt irritationi a vermibus.

Abdomen tumet, durum est et tensum, cum gravibus diversarum partium doloribus, praesertim circa umbilicum. Alvus nunc laxa, nunc adstricta est ; et sedes saepe constant sanguine, aut muco cum sanguine misto. Facies pallet ; isque pallor aut constans est, aut alternat cum subito rubore et calore ; neque raro in una gena macula accurate circumscripta appetit. Oculi splendorem amittunt ; pupillae dilatantur, et palpebrae coeruleum induunt aut subviridem colorem. Appetitus cibi multum variat, nunc valde deficiens, nunc avidus, simul adsunt nausea et vomitus, cum

gravibus

gravibus ventriculi doloribus, anima foetida,
eructata acida, cardialgia, et vehemens fitis :
quamvis in nonnullis, at rarioribus exemplis,
fluxus salivae multum augeatur. Nasus prae-
ter solitum pallet, et ita prurit ut vix perfer-
ri possit : materiam puri similem effundens ;
simul narium alae et labium superius valde
tument. Respiratio multum afficitur ; tussis
molesta, et plerumque sicca, inter symptomata
vermium usitatissima numeratur. Simul ur-
gent gravis cephalalgia, vertigo, et tinnitus au-
rium, excitationes subitae, cum dentium strido-
re inter quietem, cordis palpitationes et singul-
tus, cum pulsu abnormi. In infantibus epi-
lepsia frequenter comitatur : audivimusque
catalepsiam choream quidquod tetanum ab
eadem causa profluxisse. Aeger miserrimus,
dolore nunquam cessante confectus, et pervi-
gilio exhaustus, porro ob nutrimentum solitum
deficientem, in febrem hectici generis incidit.

DIAGNOSIS.

Ex innumeris symptomatibus quae ab aucto-
ribus describuntur, tanquam vermes designan-
tia, ne unum quidem jure diagnosticum putari
meretur, nisi vermium per' anum dejectio.
Tale quid igitur valde desideratur, ad praxin
nostram dirigendam ; et magna laus Doctori
HOME debetur, qui id invenire conatus est.
In hujus clinicis experimentis sic loquitur * :
“ A certain diagnostic symptom of worms has
“ hitherto been a desideratum in practical
“ medicine. Such a one I discovered about
“ sixteen years ago, which had been mention-
“ ed by no other writer, viz. an aedematous
“ swelling of the alae narium, upper lip, and
“ other contiguous parts of the cheeks. The
“ apertures of the nostrils are much diminish-
“ ed, and at least are not half their natural
“ size. This diagnostic is certain, as I have
“ trusted

* Page 191.

" trusted to it chiefly since that time, and it
" has faithfully served me." Valde ta-
men dolendum quod aliorum medicorum ex-
perientia eandem hujus symptomatis laudem
non vindicet. Alias enim multo minus impe-
diti, remedia nostra dare possemus, indicio certo
freti quo praxis nostra dirigeretur. Attamen
est ut dico: Non adest semper una cum ver-
mibus, et quidam medici scrophulam potius
quam vermes ab eo indicari putant. Quod
tamen a Doctore HOME negatur, et oriri pu-
tatur a symptomatis utriusque morbi saepe
inter se junctis.

Omnium autem morborum hydrocephalus
quoad symptomata proxime accedit ad ver-
mes. Res mira est morbos tam diversos cum
sede sua tum natura, habere symptomata adeo
similia. Tamen non est quod de ea dubite-
mus: quia auctoritatibus inititur Doctoris
HOME, WHITE, et LIEUTAUD, qui rem secti-
onibus certam reddiderunt. Hydrocephalum
comitantur ventris et articulorum dolores,

stridor

stridor dentium, et nasus saepissime scalptus. Morbus fortasse hicce, initio, dolore circum et collum et humeros, qui symptoma primum videtur esse; lucis intolerantia; capitis dolore diutius manente, et currente ab temporum uno ad alterum, vice capitis totum occupante, dignoscatur. Provectiora tantum hujus morbi stadia, distinguuntur pulsu tardo et inequali, qui postea rursus frequens fit, pupilla late aperita, aliisque cerebri oppressi signis.

RATIO SYMPTOMATUM.

NON facile est hæc omnia explicare: nam quaedam valde obscura sunt: licet aliorum ratio sine difficultate reddatur. Tumor et durities abdominis obstipatione pendere videntur et magnorum vermium præsentia. Pallor faciei oritur a vasis sanguiferis collapsis, et inopia sanguinis rubri. Cibi appetitus immensus naturae monitis debetur: nam cibo ingesto

a vermis ante consumpto, quam forma chyli in vasa absorbentia abeat, brevi monemur ut suppetiae dentur. Ventriculi vitia a morbo solo illius organi ejusque fluidorum statu pendent: porro ab irritatione vermium. Qua de causa, cardia post mortem sanguinea observata fuit*. Tussis fit per sympathiam intestina inter et pulmones. Febris oriri videtur ex debilitate: alios quoque morbos cum magna debilitate coniunctos comitatur, licet neque ulcus nec inflammatio adfit; ut in diabete. Affectiones spasmoticae, ut epilepsia et caetera, tunc invadunt, si stimulus praeter solitum in sistema irritabile agat: Variolas et dentitionem aequae ac vermes comitantur.

PROGNOSIS.

IN vermium exemplis, prognosin dare bonam plerumque licet. Raro periculum adest, nisi

* Van Swieten's Comment. on Aph. 1364.

nisi magna debilitate existente. In infantibus, sicut symptomata sunt violentiora propter irritabilitatem, ita majus habent periculi quam in adultis, in quibus raro mortem afferunt. Interdum tamen omnibus remediis resistunt, ita ut cauta fit opus prognosi.

Ex tribus vermium speciebus, *taenia*, vitae tenacissima omnium, difficilime interficitur, et saepe, expulsis multis nodis, superstes manet.

Lumbricorum symptomata graviora quam taeniarum: quare et plus periculi in illis, sed facilius extinguentur.

Ascarides magis incommodum creant quam periculum; nec tamen facile semper exterminantur.

METHODUS MEDENDI.

INDICATIONES curatoriae ad duo capita referri possunt.

imo, Vermes interficere vel expellere.

2do, Illum systematis statum corrigere qui
ad illos praedisponit.

Duo remediorum genera primam harum exsequuntur; nimirum, quae aut directe in ipsos agunt vermes, fine ullo effectu evidente in systema: aut non directe in vermes agunt, sed indirecte juvant, motum intestinorum peristalticum excitando.

Prioris classis medicamina effectus suos vi
quadam illis competenti, vermibus nociva,
gignunt. At nonnulla ex iis duplum effec-
tum edunt, ut incertum sit ad quam classem
sint referenda.

Hujus classis remedia sunt praeparata e
Ferro, Zinco, Cupro, Mercurio; Radix Filicis
Maris, Aq. Calcis, Nicotiana, Spigelia Mari-
landica, et Cortex Geoff. Jamaicensis.

Remedia classis secundae sunt Gummi Gutti,
vulgo, Gamboge, Aloes, Scammonium, Ja-
lapium, Rhabarbarum, Pulvis Stanni, Lima-
tura Martis, Dolichos pruriens, Corallium

D *pulverisatum*

pulverisatum, Arena, Oleum, et Sal communę.

ZINCUM et FERRUM, forma vitrioli viridis et albi, utilia inventa fuerunt ad vermes extirpandos. At nunc raro in eum finem adhibentur.

CUPRUM ad vermes necandos olim dari solebat, quo tamen proposito nunc raro exhibetur. Quamvis sine dubio nocivas habeat vires, has tamen, qua ratione vulgo praescribitur, vix exferit. Hujus metalli duo sunt praeparata, quorum alterum, acidum vitriolicum continens, nomine gaudet, Vitrioli Coerulei: in altero, sub nomine Cupri Ammoniaci, sali ammoniaco adunatur: et sic mitius, ut videtur, et ventriculo minus grave redditur.

MERCURIUS. Hydrargyri varia preparata praescripta fuerunt ad tollendos vermes. Hac regione calomelas saepissime datur aut per se, aut una cum purgantibus remediis. Effectibus ejus a muco intestinorum refisti, creditum est. Mercurius corrosivus sublimatus factus

est e hydrargyro et acido muriatico oxygennato, quo in statum calcis perfectae reducitur. In his terris raro adhibitur contra vermes. At saepius eo utuntur, in quibusdam regionibus Americæ. Dominus WEEMS amicus meus ingeniosus, dixit mihi, sibi, per tres annos saepius facultatem fuisse, hujus remedii tentamen cernere in morbis e vermis ortis, qui in Marylandia frequentes sunt, semperque optimo eventu. Meminit praesertim historiam mulieris, quadraginta annos natae, quae diu affectionibus ventriculi spasmodicis laborarat, contra quas frustra varia data fuerint antispasmodica. Tandem opinio orta est morbum a vermis gigni; ideoque Mercurium corrosivum accepit, a quo multi vermes extinguebantur, mulierique salus rediit. Tertium hydrargyri praeparatum quod utile creditum fuit, fit coquendo hydrargyrum crudum in aqua per longum tempus. At sic aqua minime mercurio grava redditur; nam metallum postea ponderosius est quam antea: quod clare indicat,

recipi

recipi aëra ab aqua, a quo hydrargyrus quad-
antenus calcinetur.

RADIX FILICIS MARIS antiquissimum re-
medium est. Mentio ejus fit a GALENO: at
postea obsolevit, donec Madame NOUFFIER
magnam famam sibi acquisivit laudato suo an-
thelmintico, quod eandem radicem esse cogni-
tum fuit. Doctor SYMMONS* ejus exhibicio-
nem primus in Britanniam induxit. Doctor
DUNCAN† in uno exemplo, sed in quo gam-
bogia juncta fuit, ut et Doctor WALLIS illam
cum felici eventu adhibuerunt. At nomen
quod olim habuit, specifici contra taeniam, ex-
perientia non firmavit.

AQUA CALCIS. Haec forma enematis cum
fructu contra Ascarides data fuit.

NICOTIANA procul dubio efficax contraver-
mes remedium est. Catharticum forte est;
mihi autem vermes occidere videtur vi nociva,
non vi sola cathartica: quare hic in prima
remediorum

* Vide Symmons on the Taenia.

† Duncan's Medical Cafes, p. 306.

remediorum classe ordinavi. Data per os, effectus saepe excitat tam vehementes, ut forma enematis tantum contra ascarides prescribatur in magnis intestinis habitantes.

RADIX SPIGELIAE MARILANDICAE et FOLIA. Haec herba nascitur in Carolina meridionali. Radix ejus multum laudata fuit tanquam remedium anthelminticum a medicis Americanis; cuius utilitatem Doctor Home quoque expertus est*. Secundum experimenta quaedam Doctoris RUSH Philadelphensis, dotes narcoticas possidere videtur. Radix adhibetur vel forma pulveris vel decocti. Foliorum quoque decocta exhibentur tanquam anthelmintica. Ejus vis haud magna esse videtur.

CORTEX GEOFFRAEAE JAMAICENSIS INERMIS, Anglice *cabbage tree bark*, nascitur in India occidentali. Secundum tentamina quaedam facta, utile in vermes remedium videtur; decoctionis forma vel syrapi exhibetur; alii unam laudant, alii alteram. Necesse est ut cau-

te

* Clinical Experiments, p. 420.

te detur, nam nonnullis in exemplis et vomitum violentum et hypercatharsin inducere notum est.

Remedia secundae classis sunt CATHARTICA. Horum GUMMI GUTTI maxima vi pollet. Creditumque est vim praeterea in vermes nocivam exercere. Propter summam activitatem, et vehementia, quae illius usum sequuntur, tormina, raro adhibetur. Videtur tamen parvis et minutis intervallis iteratis dosibus, dari posse sine illis effectibus nocivis, qui majores doses comitantur.

ALOES. Hujus pulvis bene accommodatus est ad quaedam vermium exempla, ubi cathartico opus est, porro qua amarum, nonnihil efficit ad ventriculum roborandum. Magis idoneum videtur ad ascarides quam taeniam vel teretem expellendos ; quia vires ejus catharticae in magnis incipiunt intestinis.

SCAMMONIUM bonum est catharticum : at quum nulla re caetera superare videatur, raro eo utimur in morbis a vermibus oriundis.

JALAPIUM

JALAPIUM catharticum activum est et crebre usurpatum. Cum tartari chryſtallis junctum satis efficax est: operatur minoribus tum dosibus et fine torminibus. Pro remedio vermifugo datum plerumque cum calomelane unitur, qua forma ad tutissima et efficacissima pertinet draftica.

RHABARBARUM est catharticum utilissimum, in morbis qui a vermibus profluunt. Maxime in iis exemplis indicari videtur, quae diarrhoeam habent secum conjunctam, quum, dotes ejus catharticae, astringenti quodam evidenter stipentur.

PULVIS STANNI multum contra vermes exhibetur; licet modus ejus operandi minime pro certo cognitus fit. Alii activitatem ejus ad portionem arfenici referunt, quo raro caret stannum: alii partes ejus angulares vermium esse deſtructrices censent: alii rursus fibi suafērunt actionem ejus eo conſtare, ut intestina ſtimulet.

DOLICHOS PRURIENS; Anglice *coubage*,
herba

herba est Indiae Occidentalis, cuius pili vel spiculae ex legumine abrasae, et cum syrupo commixtae, pro anthelminticis laudatae sunt. Vires ejus ad particulas scabras referendae: decoctum enim et tinctura non aequa utilia. Eodem principio Pulverem Corallii et Arenam quidam utiles putaverunt.

SAL COMMUNIS in morbis a vermis adhibitus est. Ipse cochleare parvum pro dosi in vino rubro Lusitano cum fructu datum vidi. Ingratum remedium; de quo nescio an ulla alia ratione agat, quam intestina stimulando. Magna copia datus nocuisse dicitur.

OLEUM datum est, et valde laudatum a nonnullis medicis. Hoc agere creditur spiramina animalis obturando. Quod vero a Baglivi negatur, afferente vermes per multos dies in oleo vivere. Hoc Baglivi assertum dubia mente lego, saltem quoad lumbricum terrem, qui per dies quosdam in aqua vivit, at in oleo, quatuor vel quinque horis perit. At credo equidem oleum intestinis tanquam catharticum

ticum tantum agere : licet et alia ratione operari videatur, in ipsos vermes.

Atque haec sunt quae contra vermes praecipue dantur remedia. In quibusdam exemplis emetica juvare possunt, aut vermes necando, aut ventriculum ita praeparando, ut eo facilius caetera operentur.

In medicaminibus supra recensitis adhibendis quaedam annotanda sunt. Duo status sunt, in quibus vermes adsunt ; quorum alter cum febre, alter sine ea est. In altero, remedia quaedam juvare possunt, quae in altero maxime laederent. Cathartica draistica nonnunquam cum fructu exhibentur ; alias vero, pro illa, quae adest tubi intestinalis irritabilitate, talia cathartica quae solent mitiora haberi, hypercatharsin induxerunt, a qua aegri visi sunt mori. Quare cura opus est in remediis eligendis, et ad variorum aegrotorum varios habitus accommodandis.

Quando prioris classis remedia exhibere oportet, apud quosdam medicos mos est, ca-

tharticum praeparandi gratia administrare : nec raro necesse est ut detur catharticum, postquam effectus suos ediderint.

Secundam indicationem curatorium exequimur amaris, astringentibus, et tonicis.

Status debilis et infirmus, in quo relinquuntur aegri postquam vermes expulsi fuerunt, haec remedia flagitat. Multa quidem amara laudata fuere tanquam anthelmintica ; experimenta vero, ut et analogia fellis, quam ad eum finem minus efficacia fint, ostendunt. Quare ob tonicas vires hic laudantur.

Multa e regnis cum minerali tum vegetabili huic proposito valde idonea sunt. At nulla res melior forsan quam Cortex Peruvianus, utilissimum tonicum, quippe quod vires amari et astringentis conjunctas habeat.

Una cum cortice, utile quoque erit, cibum sumpfisse satis nutrientem, cum idoneo exercitio : quid quod, si necesse fuerint, situs coelumque mutanda.

